

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolalaisen ja karjalalaisen hengen vaali ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 8 • Perjantaina 27. helmikuuta 2004

55. VUOSIKERTA

Irtonumerohinta 1 €

**LAATUA
EDULLISUUTTA
AMMATTILAISelta**

- Kellohuoltopalvelu
- Käsikaiverrukset
- Konekaiverrukset
- Korukorjaus/
kivi-istutustyöt
- Sormuksien
valmistus
- Ja nyt myös
lasikaiverrus

KAIKKI PAIKAN PÄÄLTÄ

KELLOLIIKE
Juhani Lankinen Ky
Kauppalankatu 2, Loimaa
Puh. (02) 763 2760
(Kaupungintaloa vastapäätä)

Tuttuja vieraita

Leena ja Olavi
Punta Vampulan
mökillä, Hupi-koir-
ra vahtii, v.2003.

Olavi Punta

Kuka olet? Mitä Sinulle kuuluu? (syntymäpaika, ikä, missä asut nykyisin, perhesuhteet)

Olen Tyyne ja Pekka Punnan vanhin poika, Olavi Punta, syntynyt 9.8.1939 Kurkijoella Tervun kylässä. Asun Kaarinan Kuusistossa vaimoni Leenan kanssa, Leena on paljasjalkainen satakuntalainen Vampulasta. Kotiamme vahtii kiinalainen pystykorva Hupi. Poikamme Tommi asustelee myös tällä Kuusiston saarella, työpaikka on Turussa.

Minkälaista työtä olet tehnyt ja missä?

Olen ollut koko työelämäni talonrakennusosalalla. Ensin varhaisnuoruudessa Vampulassa olin maalari-mestarin oppipoikana n.3 vuotta. Sen jälkeen tein hommia omaan lukuuni ja pitäjän maalarien kanssa isommissa projekteissa. "Maaltapaon" aikoihin v.1967 siirryimme töitten perässä asumaan Kaarinan Kuusistoon. Turussa palvelin silloisissa suurissa rakennusliikkeissä, 10 viimeistä vuotta Raision Kirvestyössä teimme monitoimiurakalla rivitaloja ja omakotitaloja Turun talousalueella.

Luottamustoimet ja harrastukset?

Varsinaisiin luottamustoimiin olen itse osallistunut varsin vähän, ne on hoitanut vaimoni Leena. Itse olen harrastanut puhallinmusiikkia 50 vuotta. Alun tälle harrastukselle puhalsi -50 luvulla Vampulan seurakunnan uusi

kanttori Toivo Lankinen. Tämä kipinä jäi pysyväksi. Täällä Turun seudulla olen ollut 3-4 orkesterissa mukana. Pääpaikka on ollut ja on Turun Metsänkävijöiden orkesteri 25 vuoden ajan. Kuusistoon olen kokoonkutsunut Kuusiston Puhaltajat, jossa on 18 soittajaa ja se on toiminut 12 vuotta. Toinen mieluisen harrastus on ollut ulkomaan matkailu. Olemme matkailleet kaikkiin maanosiin. Pahoilta onnettomuuksilta olemme säästyneet, mutta läheltäpiti-tilanteita on ollut joitakin. Täpäriin tilanne oli aika-

naa v.1973, jolloin selvisimme Lähi-idän sodan jaloista Beirutista viimeisenä turistiryhmänä ennen sodan syttymistä. Kuvista olemme nähneet, että kauris Beirut on sodan runnoma. Hauska juttu sattui Thaimaan matkalla. Olimme Kwaijoen retkellä yöpyneet joen päälle rakennetussa bambumajassa. Menimme aamupalalle, jossa kahvipavun värinen burmalaispoika tervehti meitä iloisesti sanomalla "karjala takaisin!". Tervehdys oli yllättävä siellä kaukana keskellä viidakkoa. Taisi tulla todistetu-

si, että muitakin Karjalan poikia oli ollut samoissa maisemissa. Mielenkiintoistenkin matkojen jälkeen paras matka kuitenkin on aina ollut kotimatka!

Mitä karjalaisuus merkitsee Sinulle?

Se merkitsee sitä, että olen kyseisen heimon edustaja kaikissa tilanteissa. "Karjalan kunnalla" sävähdyttää..

Mitä karjalaisperinteitä edelleen ylläpidät elämässäsi?

Perinteitten vaaliminen

Sisäsiyuilla TÄNÄÄN

Hiitolaiset viettävät
juhluvuotta sivulla 4-5
Oman katon alle sivulla 7

Tänään perjantaina 27.2.
TERVETULOA
Lahja Anttalaisen ja Elvi Miikkulaisen tarjoamille
PERJANTAIKAHVEILLE
toimitukseen klo 10-14.
Esillä Elvin upeita perinnekäsitöitä!
Katso sivu....7

on jäänyt hieman heikoille. Piiraita ostan silloin tällöin. Nautin niitä aina kun jossakin tarjolla on, kutsuilla, kylässä, laivalla, hotellissa jne. Myöskin Karjalan paisti kuuluu perinneruokiini joukkoon.

Oletko käynyt kotiseutumatkkoilla? Miksi? Miksi et? Jos olet käynyt, mitkä ovat olleet merkittävimmät kokemuksesi matkalla?

Olen käynyt Kurkijoella kaksi kertaa, ensin entisen

Neuvostoliiton aikana 1991. Ensi kerta oli mielenkiintoinen, olinhan lapsena lähtenyt sieltä kaksi kertaa, kuullut ja nähnyt kuvia niiltä seuduilta. Kovin ankean muistikuvan se matka jätti. Isäni talon paikalla oli suuri kolhoosinavetta n.150 lehmälle. Navetan alle oli jäänyt myös naapuritalo Hirvönen. Ei kiveä kiven päällä vanhasta miljööstä. Suurin isku tapahtui, kun olimme saapumassa Kurkijoen kirkkomäelle!?! Vain jotain vielä savuavia pohjahirsiä?! Kirkko oli palanut juuri ennen saapumistamme paikalle. Retkeläiset olivat hiljaista sakkia tämän näyn edessä. Toinen retki samoille maisemille tehtiin v.2002. Sama iso navetta on yhä käytössä, teitä hieman muuteltu, joi-takin datsoja on noussut maisemiin, muuten sama ankea maisema pitkin matkaa.

Kerro joku muistosi Karjalasta. Kerro kokemuksiasi tai muistoja evakkomatkasta. Tai mitä muistat kerrotun asiasta.

Omat muistot Kurkijoelta ovat varsin hatarat. Olin 4 v. kun lähdimme mummoni Esteri Punnan 63v. kanssa jatkosotaa pakoon. Olimme kiertelemässä sipulin varsia poikki ja pussiin, kun joku mies tuli

Savuarat Kurkijoen kirkon rauniot, v. 1991.

JATKUU SIVULLA 6

27.2.2004

Johtopäätös voi olla väärä

Luodessaan ihmistä Jumala pohti tarkasti. Suuressa viisaudessaan hän ei luonut maan päälle yhtään täydellistä ihmistä. Ei pelkästään kaunista, viisasta, voimakasta, tervettä. Koska Jumala tunsi ihmismielen ja tiesi, että täydellinen ihminen tulisi ylpeäksi, ymmärtämättömäksi ja luulisi ennen pitkää olevansa jumala.

En usko, että Jumala loi meihin "virheen" ilkeyttään tai pahuuttaan. Päinvastoin, Jumala antoi meille tämän kautta mahdollisuuden tulla paremmaksi. Tuon "virheen" piti tehdä meistä nöyrempiä, ymmärtäväisempiä ja empaattisempia. Tietäessämme, että jokainen "ontuu jostain kohdasta", meidän ei ollut tarkoitus kantaa epätäydellisyyttämme taakkana.

Johonkin tämä johtoajatus on kadonnut. Kokonaiset ihmisjoukot taistelevat kohti täydellisyyttä, esimerkiksi ulkonäön saralla. Emme suinkaan ymmärrä toistemme inhimillisyyttä, vaan voimme jopa pilkata, nauraa tai muuten vain ylimielisesti jättää koko ihmisen huomiotta.

Usein teemme näin myös ajattelemattomuuttamme. Jos ihmisen vamma ei esimerkiksi näy päällepäin, emme huomaa sitä, emme tule edes ajatelleeksi. Saatamme ajatella vain, että kylläpä tuo ihminen käyttäytyy kummallisesti, on tyhmä, ylpeä tms. ja jätämme asian ajattelemisen siihen.

En minä ole sen parempi ihminen. Mutta kun omalle kohdalle sattuu tarpeeksi paljon tällaisia kokemuksia, rupeaa väistämättä ajattelemaan. Rupeaa katsomaan ympärilleen toisella tavalla - ja joskus jopa miettii, että siksikö Jumala antoi minulle tämän vian.

Kuulen nimittäin usein, että olen niin ylpeä kun en tervehdi kadulla vastaan tulijaa tai autolla ohi ajavaa. Valitettavasti syy on hyvin yksinkertainen: Minulla on sen verran huono näkö, etten tunnista. Varsinkaan liikkuvasta autosta, kun aikaa tunnistamiseen on sekunteja. En myöskään kehtaa tuijottaa vastaan tulijoita niin tarkasti, että näkisin ja tunnistaisin. Toisaalta minun on myös katsottava tarkasti mihin kuljen, kun muuten voin krompsia itseni nurin tai päin tolppaa. Näen lähelle, mutta kauas - tästä vasta kärsii moni ihminen. Eivätkä he kaikki ole ylpeitä tai kummallisia, vaikeivat tervehdikkään kadulla. Minä vastaan kyllä kun joku tervehtii - jos minulla olisi huono kuulo, mikä ei myöskään näkyisi, en ehkä vastaisi. En silti olisi ylpeä.

Annetaan enemmän ymmärtämystä toisillemme, niin voimme kaikki paremmin. Kun "ontuminen" on kuitenkin meille kaikille yhteistä!

Maire Soiluva

Kokouksia

Kurkijoki -seuran

VUOSIKOKOUS

14.3. klo 14 Karjala-talo, Sortavala-sali
Käsitellään sääntömääräiset asiat.

Hiitolan Pitäjäseura ry:n sääntömääräinen

KEVÄTKOKOUS

pidetään ti.16.3.2004 Porissa, Tuomarink.2 klo 18.
Ilta jatkuu tarinailtana.

Tervetuloa!

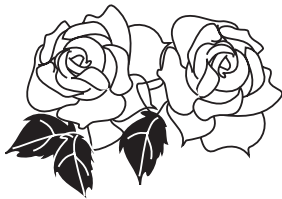
Hallitus

Perheutisia

KAUKO MIKAEL PAKKANEN

KURKIJÖEN IHOJÄRVEN
KYLÄSTÄ

TÄYTTI **80** VUOTTA
13.2. 2004

NIMIPÄIVÄT

28. la Onni
Kalevalan päivä,
suomalaisen kulttuurin päivä

29. su Karkauspäivä

Maaliskuu

1. ma Alpo, Alvi, Alpi
2. ti Virve, Virva
3. ke Kauko
4. to Ari, Arsi, Atro

Tapahtumakalenteri

Karjalan Liiton ja sen jäsenseurojen tilaisuuksia vuonna 2004

Tilaisuudet Karjalatalolla Helsingissä ellei toisin mainittu.
Karjalan Liitto ry, Käpylänkuja 1, 00610 Helsinki, puh. 09 – 7288 170

Helmikuu

28.2. Kalevalan päivän juhla; monitoimitapahtuma yhdessä nuorisoliiton kanssa
29.2. Toiminnasuunnittelutilaisuus, Salo
29.2. Terijokelaisten talvitapaaminen ja Kysele Terijoesta -kyselytunti, Mäntsälä

Maaliskuu

13.-14.3. Sukututkimus ja sukuseuratoiminta internetissä -kurssi
13.-14.3. Hengelliset päivät, Turku
14.3. Toiminnasuunnittelutilaisuus, Satakunta
18.3. Pitäjäesittely, aiheena Laatokka
20.3. Karjalaisuus elää - runot ja kuvat kertovat, järj. Uudenmaan Karj.seur.piiri
20.-21.3. Pitäjäyhteisöjen seminaari -risteily

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus

Toimitus: Päätoimittaja Maire Soiluva
ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Konttori: Vesikoskenkatu 13 As 21, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
puh. (02) 762 2551
Matkapuh. 050-521 3336

Hartaus sunnuntaiksi 29.2.
1. paastonajan sunnuntai

Kutsu uuden löytämiseen

Paastonaika on alkanut. Tarkasti ottaen se alkoi viime keskiviikkona, tuhkakeskiviikoksi kutsuttuna. Siitä on pääsiäiseen neljäkymmentä arkipäivää. Se on Raamatussa monessa paikoin mainittu huolellisen valmistautumisen tarvitsema ajanjakso.

Neljäkymmentä päivää, seitsemän viikkoa. Sen verran ihmisen kokemuksen mukaan vähintäänkin tarvitsee aikaa saadakseen edes jossain määrin muutoksia itsessään.

Paastoamalla ei kerätä pisteitä paratiisiin pääsemiseksi. Jumala ei paastoamme tarvitse. Sen sijaan sitä tarvitsevat läheisemme, muut ihmiset. Ja me tarvitsemme sitä itse.

Mikä minussa on sellaista, joka tekee lähelläni elämiäni raskaaksi? Pitäisikö laiskuus? Teräviä kieliä? Mariseminen? Haluni aina olla oikeassa, viimeisen sanan sanominen?

Paastonaika haastaa meitä ottamaan enemmän huomioon niitä, joiden lähellä elämme. Ei niin, että kieltäisimme itseämme, vaan antaisimme oikeuden myös toiselle. Olen toki oman elämäni keskuksessa ja oikeutettu sisäiseen kokemusmaailmaani. Mutta eihän se estä minua hieman hillitsemään itseäni niin, etten jyrää toisia.

Toinen näkökulma paastoon avautuu itseni suuntaan. Millä tavalla oma elämäntapani on itselleni vahingollinen? Estäkö laiskuus, pinnallisuus, kiire tai ahneuteni kokemuksille minua olemaan

mahdollisimman täydesti läsnä omassa elämässäni?

Telkkarin tuijottelun sijasta iltaikävely, yksin, ystävän tai puolison kanssa? Tehokkuuden sijasta aikaa hiljaisuudelle, kyselelle?

Voisinko varata päivittäin aikaa Raamatun lukemiselle, rukoukselle? Pitäisinkö taukoa liiallisesta nautintoaineista, laittaisin säästyneen summan syrjään ja antaisin hyväntekeväisyyteen?

Paasto on lahja, ei suoritus. Paasto on houkutteleva kutsu, ei pakkopullaa. Paasto on mahdollisuus.

Esa-Matti Peura

Onks tietoo KYSYMYKSET?

- Mikä on EU:n ainoa alkuperäiskansa?
- Kuinka monta naista vuosittain astuu vapaaehtoiseen asepalvelukseen Suomessa?
- Kuinka paljon nuorilla ihmisillä hiukset kasvavat pientuutta kuukaudessa?
- Mitä nimeä evankeliumin mukaan Jeesus käytti itseltään?
- Mikä hyönteissyöjäjäniskäiden heimo, jonka lajit ovat sopeutuneet elämään maan alla?
- Mikä on maksimin vastakohta?
- Mikä on Suomen ensimmäinen siviililentoketta?
- Minä vuonna Armi Aavikko valittiin Miss Suomeksi?
- Kuka oli ensimmäinen romaani-laulaja Suomen "iskelmätaivaalla"?
- Koska Berlinin muuri rakennettiin?

**Lahjaksi: KURKIJOKI-KIRJAT,
-VIIRIT JA -VAAKUNAT!**

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus

Toimitus: Päätoimittaja Maire Soiluva
ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Konttori: Vesikoskenkatu 13 As 21, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
puh. (02) 762 2551
Matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT: (Kaikki ilmoitukset)

Etusivu **60** centtiä/mm

Muut sivut **45** centtiä/mm

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa.

Lehti ilmestyy perjantaisin, mutta vuoden aikana on joitakin kaksoisnumeroita juhlapyhien aikoihin. Pains määrä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi 35 euroa
6 kk 20 euroa
3 kk 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

E-mail:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSÖP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki

ISSN 0782-5668

nro 8 lauantaina 27.2. -54

Sodanajan kirjeitä

Täällä, 20.1. -40

Päivää Maija

Tervehdys täältä rintamalta sinne kauas rintaman taakse. Ensiksi tuhannet kiitokset kirjeestäsi ja paketista, jonka sain vastaanottaa heti ylösnoustuani. Tämä "kaikki" oli niin, tervetullut lahja että se teki sota-pojan mielen hyvin iloiseksi. Onhan se hauska kun te siellä muistatte meitä. Minulle tuli niin äkkilähtö sieltä Raikkuusta että en paljon ehtinyt kampeita ottamaan mukaan. Tulla jyllättiin kaksi vuorokautta, ensin tuntui se vähän oudolta kun ei kukaan tiennyt mihin meidät viedään, mutta se oli kumminkin varma, ettei sitä suoraan Moskovaan mennä, poiketaan välillä naapurin puheille. Täällä sitä sitten ollaan, eikä mahda moittia oloa. Naapuri lähettää meille paketteja melkeinpä vaan lakkaamatta, ettei meille tulisi ikävä. Me, myöskin lähetetään vastalahjat heille komein laukauksin. Sellaista on elämä meillä täällä nykyisin. Ne ryssät ovat meillä nyt maan vaivana. Ne ovat meidät ärsyttäneet niin pahasti, että me emme lepy ei millään ennen kuin ne on saatu kauas rajan taa, ennen emme hellitä. Kyllä saatte olla

varmat että livanat eivät pistä nokkaansa meidän näköpiiriin. Meille on annettu tehtävä puolustaa kotejamme ja isänmaata viimeiseen saakka. Nyt tähän on piirretty asioita sieltä sun täältä enkä tiedä saatto tästä mitään selvää. Täällä on niin ahdasta, että pitää kirjoittaa epämukavassa asennossa. Hyvä on kuitenkin kun saa välillä olla lämpöisessä kellarissa! lämmittämässä nenänpäättä. Ai kun se tuntuki mukavalta tulla vartiosta kovasta pakkasesta lämpimään-Täällä on ollut kauhea pakkanen, +6° C on ollut jo monta päivää, nyt on vähän lauhtumaan päin. Onkos sielläkin ollut niin pakkanen? Jokos setä ajaa postia hevosella vai vieläkö on saanut bensiniä?

Nyt piänee lopettaa tällä kertaa. Jatkan joskus toiste. Ja kerro paljon terveisiä kaikille

Toivo Veijalainen.

ja Korkeimman varjelusta teille kaikille. Kirjoita jos riittää aika.

Kuulemiin ja mieluihin näkemiin

Toivo

Kurkijoelta nykypäivään

-hanke järjestää tiedotustilaisuuden torstaina 4.3.2004 klo 18 Kurkijokimuseolla. Kaikki museon tapahtumista kiinnostuneet ovat tervetulleita.

TILAISUUDESSA ON KAHVITARJOILU.

Hankkeen tavoitteena on tehdä Kojonperän museotaloon uusi näyttelykokonaisuus. Hankkeen myötä museon esineistön luettelointia ja valokuvakokoelman arkistointia viedään eteenpäin. Hanke antaa tilaisuuden tehdä näyttelyiden ohella kokoelmien hoitamisessa tärkeää perustyötä.

Kurkijoelta nykypäivään -hanke toimii Loimaan kunnan Kojonperällä Kurkijokimuseossa osoitteessa Kojonperäntie 446. Lisätiedot hankevetäjä Ulla Clerc puh. 050-403 6050.

TERVETULOA!

Kurkijoelta nykypäivään -hankkeen ohjausryhmä

HUOM!

Kurkijokelaisen toimitus on muuttanut.

UUSI OSOITE: **Vesikoskenkatu 13 As 21 32200 LOIMAA**

Torin läheisyydessä, sisäänkäynti Nordean ja SaraSportin välisestä porttikäytävästä, 2. kerros.

Puh.not entiset (02) 762 2551, 050-521 3336

E-mail: toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Ilmoitusfaxit: (02) 7622776

Ken tietää?

Kuvat Kurkijokimuseon kokoelmat.

Missähän tämä mukavan näköinen sunnuntaisoutelu on mahdolltu tehdä? Tiedot kuvasta pyydetään osoitteseen Kurkijokimuseo, Kojonperäntie 446, 32260 Kojonperä tai puhelimitse 050-4036050 Ulla Clerc tai sähköpostilla ulla_clerc@hotmail.com.

Runopalsta

Onnittelemme Ollia

Tämä kertomus on nyt varsinaisesti Ollille. Mutta voihan tätä nyt sivullisetkin kuunnella, kun olette sattuneet ihan hollille. Nyt kun meidän mukavasta Olli-papista on tullut rovasti, onnittelemme häntä oikein kovasti.

Kyllä tästä on koko seurakuntakerho ylpee, ja voimme yhdessä onnessa kylpee. Täällä sinun seurassa on aina niin lustii, ja sinun syytä se on justii. Enkä usko, että tämä arvonnousu voi sinua muuttaa kovasti, vai mitä Rovasti.

Nuoruudessaani rovastin arvostus oli erilainen, eikä sen takana ollu nainen. Kinkereillä sen huomasi kyllä, kun rovasti saapui hevosella pitkä turkki yllä. Ja kyllä tällä tärkeellä kirkonmiehellä oli vaikeita kysymyksiä valmiina, ja minä seurasin nurkassa kalpeena.

Siksi osaamme arvostaa rovestiamme kovasti, kun hän osaa käsitellä meitä niin somasti. Eikä anna vaikeita läksyjä meille, vaan opastaa elämän teille. Tarpeen tullessa kertoo hän vaikka hauskan jutun, jolla ilahduttaa monen tutun.

Yksi asia arveluttaa vähän, kuinka näin nuori ja komee Olli sopii rovestin vormuun tähän., kun muistelen vanhaa harmaapartaista rovestia vähän.

Mieluisa vastaanotto varmaan Ollia oottaa, kun hän täältä auton kotia kohti ohjaa. Ovella vastassa onkin Rovastin Ruustinna, joka hänet sisälle ohjaa ja halaa vähän, hänellä kun on lupa tähän. Minä toivon Rovastin perheelle onnea ja voimia, että jaksatte vielä meidän kerhonkin hyväksi toimia. Näihin onnentoivotuksiin yhtyy koko kerho suuri, kun Ollilla on ollut näin hyvä tuuri.

Aarne Elolampi

Yöllä kello kolme

Keväällä kesäaikaan, syksyllä talviaikaan -herrat ovat päättäneet toisin kuin Herra.

Minun biorytmini ei tottele ranskalaisia: kellossani on ollut jo monta vuotta syksy.

Eero Toiviaisen kirjasta Suomalainen mies ja muita runoja

Turva soma

Joulukuusen vein mä ulos linnuille sen omistin. Siinä oli kaunis tulos kun rasvapalot kiimmitin. Siihen tuli lintuparvi nopeita ja virkkuja. Talitintit, varpuset sekä myöskin sirkkuja. Linnuille myös hyvä turva impi kuusi soma, tänne eivät haukat lennä, ja on rasvapallo oma.

Mummo

Talvilinnut

Lintulaudan, kauralyhteen talipallot oksaan vein, talvilintuin iloksi tään mielelläni tein. Talitintit, pumatulkut, närhet sekä harakat, pakkasella innokkaasti ruokapaikkaa hakivat.

Itsellensä reviiriä yrittivät valloittaa, vuorollansa jokainen toisiinsa karkoittaa. Varpusparvi oksillansa vuoroansa odottaa, sitten yks kaks yhtä aikaa ilmaan siitä lehahtaa.

Kauralyhden kuhisee lintuin nokkiessa, tuuli hiljaa suhisee talvipakkasessa. Lämpimästä katselen luontokappaleita, eipä pieni pakkanen yhtään häitää heitä.

Terttu Ketola

Veto-Vaslei

Enne Karjalas olles ol sellane mies ko Veto-Vaslei. Hää kulk talost talloo ja vet kelkkaa perässä. Siithä se häne nimesä tul. Tauno ennoin kerto jot kerraku hyö lapset olliit yksinää koton, ku vanhemmat olliit jossai yökunnis, ni Vaslei tulki heil, sattu näät häne reittisä just kulkemaa heijä kohalt. A Vaslei käi taloks Laittel siin ihtellee ruokaa.Läskii kuuiema paisto. Ei kelvant Vasleil miehiin keittäjä kohvikaa. Ol näät "kusist koprat", siisti mies tää Vaslei. Harvinaista siihe aikaa, luulen. Komens lapset aikasi nukkumaa. Ihte käi kans. Lapset taisiit vähä pelätä häntä, vaa ei hää mittää pahhaa teht. Illan virkku, aamun torkku tapa talon hävittää. Tämä ol Vaslein tunnuslause.

Ei olt Veto-Vasleil vakituista kottii. Aina kuiteki löyty yökortteer. Se ol Karjalas sellasta enne sottaa. Mis lienöö Veto-Vaslei nyt. Taitaa olla mullan al.

Anja

Hiitolaiset ry

KARJALAINEN
PITÄJÄSEURA

HIITOLAISET ry viettää juhlavuotta

Yhdistyksen sääntö-määräisen vuosikokous pidettiin lauantaina 7. helmikuuta Karjalatalolla. Kokouksessa puhetta johti Eeva Liikanen ja sihteerinä toimi Marja Toivonen. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Margit Räsänen ja Kirsti Seppälä. Yhdistyksen sihteeriksi esitteli vuosikertomuksen, johon kokousväki teki arvokkaita lisäyksiä. Yhdistyksen rahastonhoitaja selvitteli tilit ja tilinpäätöksen ja kuulinne tilintarkastajien lausunnon. Kokous päätti myöntää tili- ja vastuuvapauden johtokunnalle.

Jäsenmaksut päätettiin pitää ennallaan, joten jäsenmaksu on 8,50 Eur. ja nuorisojäsen-maksu 3,40 Eur. Kannatusjäsenmaksu vähintään 17,00 Eur. ja ainajäsenmaksu 85,00 Eur. kertasuorituksena.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Veijo Lankinen. Johtokunnan varsinaisiksi jäseniksi valittiin Eeva Liikanen, Margit Räsänen, Kirsti Seppälä ja Marja Toivonen. Varajäseniksi valittiin Kirsu Koppi-Vuorinen ja Riitta Veijalainen. Tilintarkastajiksi valittiin

Taisto Ahokas ja Maire Majamaa sekä varatilintarkastajaksi Jouni Veijalainen. Emäntänä jatkaa Eerikki Raunemaa.

Kokouksessa oli läsnä 14 yhdistyksen jäsentä ja kaksi vierailijaa.

Tiivistelmä yhdistyksen vuoden 2003 toimintakertomuksesta luettavissa nettissä sekä toivottavasti myös Karjala-lehdessä sekä Kurkijokelainen lehdessä.

Alkaneen vuoden toiminnasta todettiin, että olemme aloittaneet yhdistyksen 50:n toimikauden.

Hiitolaiset ry 50-vuotisjuhlaa vietetään sunnuntaina **14.3.2004** kello **13:00** ja paikkana on Karjalatalon Juhlasali, osoite Käpylänkuja 1, Helsinki.

Luvassa arvokas ohjelma ja kakkukahvit. Juhlapuhujana Karjalan Liiton vt. toiminnanjohtaja Hannu Kilpeläinen.

Tilaisuuden yhteydessä voimme tutustua Jouni Veijalaisen Hiitola -kokoelmaan. Kokoelma on esillä juhlasalissa kello 12:00 alkaen. Esillä on kirjoja ja kortteja, joissa on Hiitolan postileima, Hiitola -aihei-

sia postikortteja, Hiitolaisen liikkeen kuoria, pakettikortteja ja muita mielenkiintoisia hiitolaisia asiakirjoja.

Tarinaillat pidetään Karjalatalolla osoite Käpylänkuja 1, 00610 Helsinki, tilaisuudet alkavat kello **17:00**.

Tiistaina **17.2.04** - **Kalevala** aiheista ohjelmaa, Käkisalmen -salissa, tiistaina **16.3.04** (Kirvu Kerho järjestää ohjelman), Käkisalmen -salissa, tiistaina **20.4.04** - luvassa toivottu virsilauluilta, huom. Paikkana on Wärtsilä -sali, tiistaina **21.9.04** (Kirvu Kerho järjestää ohjelman), Käkisalmen -salissa, tiistaina **19.10.04** - ohjelma selviää alkusyksystä aihe eh-

dotuksia voi esittää johtokunnalle!, tiistaina **16.11.04** (Kirvu Kerho järjestää ohjelman) Käkisalmen -salissa

Tilaisuuden ohjelmakunto on selkeä: ensin jotta kiinnostavaa ohjelmaa, sitten kahvit ja lopuksi arpajaiset. Kahviraha on 3 Eur. ja yleensä tilaisuudet kestävät noin puolitoista tuntia.

Tulkaa rohkeasti mukaan.

Joulujuhlat Karjalatalon Juhlasalissa lauantaina **4.12** kello 13:00.

Myllypuron kirkolla laulamme joululauluja tiistaina 7.12 kello 18:00.

Johtokunnan puolesta
Marja Toivonen

Muutama kuva HIITOLAISET ry:n aiemmista "syntäreistä". Yhdistyksen 20 vuotisjuhlavietettiin "tuliterästä" Karjalatalossa viikkoa ennen talon vihkiäisiä. Viipurin Soitannollisen kerhon täyttäessä vielä alastoman näyttämön ja paikkojen kiiltäessä uutuuttaan.

Hiitolaiset ry:n 20 v-juhlan yleisöä.

Hiitolaiset ry:n 30 vuotta, onnittelemassa Hiisi Säätiö, Eeva Kilpi ja Sirkka-Liisa Nylander. Kuvat: Kauko Veijalainen.

Lyökäämme käsi kätehen

Lyökäämme käsi kätehen, sormet sormien lomahan, lauloaksemme hyviä, parahia pannaksemme. Kuulla noien kultaisien, tietä mielitehtoisien nuorisossa nousevassa, kansassa kasuavassa; noita saamia sanoja, virsiä virittämiä ryölyt vanhan Väinämöisen.

(Suomen kansan sävelmä.
Kalevala)

Näi nikkääh ne enne-vanhaa Karjalas lauloit ja perinteitä vaaliit, viel miuki kansakoulu aikaan. Siie aikaa opettajatki koululois luvettiin oppilail Kalevallaa, mikä miustki tuntu mahottoma vaikijaselkoseks jankutukseks.

Paljoha se kyl ol opettajastki kii, mitä hää osas ihte havantovälineihe kans opettaa. Viimisel mieki rupesin oikei tykkäämää Kalevalast.

Täs muutamii vuosii sit mie kysyin Hiitola Pitäjäsäsihteerilt Raijalt, jöt lainaaks hää miul vähäks aikaa miestä Viljo Ylöstä, näi mei keske Ville. Raija ol vähä aikaa hölmö näkö-

ne ja kysy, mihi sie nyt Ville tarviit? Koht näät, sanoin mie hänel. Koht sillä ol Ville Väinämöise tami-niit niskas ja myöhä ruvet-tii tahtii lyömää ja komen-nettii tarinaillan väk laulamaa. Voi mahoto, mite hyvä Väinämöine Ville ol, kiitos vaa Raija lainast. Sit Noormarku Karjalaseura tarinailltaa mie tein omast miehestäin Arvo Aatamist Väinämöistä. Meil ol kirkkoherraki sillo tarina! Mitä ihmettä, tulluoks tän Joulupukkiki, ihmettel Jukka Kemppaine. Et sie nyt erroita Väinämöistä Joulupukist, joha nyt on ihme, lohtuttelin mie Jukka. Vast sit ko myö oltii tos toimes, hänelki selvis mist oikei on kysymys.

Mutko tuo oma mies muistutti Pukkii, päätin mie vie! kerra vaihtaa Väinämöistä. Vein nutut par-toinii päivinii tarinailltaa ja korotin puhejohtajan Veikko Suutarin Väinämöise virkaa. Lisäks tää nyt viras oleva Väinämöine on naapuripoika Pukiniemest, nii et näis tahtilois nyt eletää. Veikol on "sänkylämmittäjäki", Aino ni-

mine ja vaik hää ei olekkaa karjalaine, on hänest Veikko keral tult enemmän karjalaine ja perinteihe vaali-ja, ku monest karjalaisest. Kiitos kaima lainast, eli Väinämöisestä.

Kalevalan päivä, Onni, 28.2. on ihtelläinki muistorikas. Olha issäin Onni

niime ja kova laulamaa, niiko yks naapuriki Ovaska Onni. Hää viel nuorena soitti hanuriiki. Tunsinha mie viel kot kylältäin Rummukaise Onnin ja Bragge Onnin, mut heijä lautu taitoloist en tiije. Sit mei kyläl ol viel kiertävä hieroja Antti, hääki ol kova

laulamaa, hää vetel virsii. Väliil pyyhk hikkii ja sano jot ol tiukka sävel. Ovaska Onnii mie tutustuin paremmi isompana, ku hänel ol puimakone ja hää kiertel syksyi konnii kans puimas pitki pitäjää. Mie kuuluin vakituistest tuoho puimasakkii viikko kaupla.

Noormarkun Karjalaseuran sihteeriksi Terhetti Ketola (oik.), puh.joht. Veikko Suutari uudessa roolissaan Väinämöisenä. Kuva: Aino Koppi.

Siin Onnin laulelles opin monta kansanlauluu y.m.

Isäin taas laulel kaikie sorti, rekiäluist virsii ast. Erikoises mieleine virs ol isälläin "Taas siunattu päivä nyt luo valoaan ja arma-han aamun se tuopi".

Se ol perheeme aamu-avaus isän laulamana. Siiehe virtii mie olen pienenä herän nii usjast, jöt vielki ossaan sanat, niiko ne sen aja virskirjas olliit. Enne-vanhaa laulamine ol ikkääkö huvvii, jokahine laulo, paitsi meijä äit, ja parem olki, hänel ko luoja ei olt antant laulu ääntä vähääkkää. Tais puuttuu se laulukorvaki?

Mut männäksien viel tuoho Kalevala päivää. Sen sorti juhlii vietetää ja on pietty virreil vuvvest toisii ja kyl nää nyky vuoret taitaavat runo kieltä ymmärtää paremmi, ku mie heijä ikäsennää? Nyt osataa runokiel tulkita paremmi, runo ilmaisu on tult muotii. Mikäs siin, ko jatketaa sammaa mallii. "Niitä äiti-ni opetti, väätessän vart-tinätä, minun lasna olles-sani, eessä polven pyöries-sä. Maitopartana pahais-na, piimäsuuna pikka-raisna".

Aino Koppi
Noormarkku.

Hiitolaiset ry

KARJALAINEN
PITÄJÄSEURA

Luonto on kaunista. Mustiinpohjiinlahti Juhannuksena 1991.
(Eeva-Liisa Kaipainen os. Koskela)

Veteraanit tutustumassa kotiseutuun ja taistelupaikkoihin Mustolassa.
(Aarno Kiuru) Kuvat kirjasta: Hiitolaiset uusille asuinsujoille.

Hiitolaiset ry toimintakertomus 2003

Hallinto

Vuosi oli yhdistyksen 49. toimintavuosi.

Vuosikokous pidettiin 8.2.2003 kello 13:00 alkaen Karjalatalon Käkisalmi -salissa, osoite Käpylänkuja 1, Helsinki.

Kokouksessa puhetta johti Veijo Lankinen ja pöytäkirjan pitäjänä toimi Marja Toivonen.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Veijo Lankinen. Varsinaiseksi jäseniksi valittiin Eeva Liikainen, SirkkaLiisa Nylander, Margit Räsänen ja Marja Toivonen. Varajäseniksi valittiin Kirsti Seppälä ja Riitta Veijalainen. Tilintarkastajiksi valittiin Taisto Ahokas ja Maire Majamaa. Varatilintarkastajaksi valittiin Jouni Veijalainen.

Ohjelmatoimikunnan kokoonkutsujasta päätettiin, että johtokunta päättää valinnasta tarvittaessa myöhemmin. Naistoimikunnan kokoonkutsujaksi (= emännäksi) valittiin Eerikki Raunemaa.

Vuosikokoukseen osallistui 19 jäsentä

Yhdistyksen johtokunta kokoonnutui vuoden aikana 8 kertaa.

Lisäksi laajennettu 50 -v juhlatomikunta (jäsenenä johtokunta sekä Helvi Korpela ja Reino Huittinen) on pitänyt kaksi kokousta.

Järjestäytymiskokouksessa vuosikokouksen jälkeen valittiin yhdistyksen varapuheenjohtajaksi Eeva Liikanen ja rahastonhoitajaksi sekä sihteeriksi Marja Toivonen lisäksi päätettiin edelleen pitää voimassa johtokunnan jäsenen lupaus antaa sihteerille tarvittaessa apua jäsenkirjeiden laadintaan.

Toimintaa

Järjestämämme tilaisuudet

Tarinailtoja järjestettiin kuusi kertaa. Ohjelmasta vastasivat hiitolaiset ja kirvulaiset vuoron perään. Helmikuussa ohjelmassa oli kännynkän käytön tietoisu - antajana Marja Toivonen. Mukana 20 henkeä. Maaliskuussa Kirvulaiset toimivat isäntinä ja mukana

oli noin 20 henkeä .

Huhtikuussa tarinaillassa oli 30 henkeä ja silloin Terho Poutanen kertoi mielenkiintoisesti Hiitolan ja Kirvun kuten myös lähipitäjien luontoon liittyvistä asioista.

Syyskauden tarinailloissa osallistujien määrä on ollut keskimäärin 20. Syyskuussa kirvulaiset isännöivät. Lokakuussa hiitolaiset isännöivät ja ohjelmalla oli Aino Kopin pakina Kauppatmatka, jonka esitti Kirsti 'Ainon tytär' Seppälä. Marraskuussa isäntänä olivat kirvulaiset ja silloin kat-seltiin kotiseutumatkavideota.

Tutun ohjelmakaavan mukaan tarinahetken ohjelmassa on myös ollut tarjoilu ja arpajaiset. Arpajaisvoitot ovat olleet jäsenten lahjoituksia.

Juuret Hiitolassa tapahtuman toinen osa järjestettiin 13.3 Karjalatalon Yläsalissa. Veijo Lankinen avasi tilaisuuden ja esitti loppuyhteenvedon. Eeva Liikanen kertoi mitä karjalaisuus ja hiitolaisuus on nykypäivänä. Sirkka-Liisa Nylander esitti mitä hiitolais-toimintaa on nykyisin (mitä yhdistyksiä ja muuta toimintaa on tarjolla) ja Margit Räsänen kertoi runon muodossa "Miksi juuret kiinnostavat minua". Tilaisuudessa laulettiin myös yhdessä Hiitolan laulu. Yhdistys tarjosi osallistujille kahvit/teet ja piirakat (suosikki tuote muuten). Osallistujia oli lähes 30 ja erityistä mielenkiintoa herättivät esillä olleet valokuvat, lehdet sekä muu kirjallinen materiaali.

Varsinainen ryntäys tapahtui kun kesän kotiseutumatkalle ilmoittautuminen alkoi. Tilaisuudessa julkistettiin alustava matkaohjelma ja otettiin vastaan matkalle ilmoittautumisia. Lisäksi sihteerillä oli jo ennen tilaisuutta saanut lukuisia puheluja niiltä henkilöiltä, joilla ei ollut mahdollista tulla tilaisuuteen vaikka matka kiinnosti.

Kotiseutumatka Hiitolaan tehtiin 14.6.-17.6.2003. Matkalla oli mukana 45 juuriaan vahvistavaa tai etsivää henkilöä. Kurkijoella osa matkalaisista majoittui Raholan koululle, osalla majapaikka oli

Kurkijoen 'keskustassa' kerrostaloasunnon huoneisto ja osalla majoittajan rantahirsihuvila.

Matkaohjelman oli seurava:

Lauantaina ajettiin Kurkijolle. Etukäteen emme saaneet tietoa siitä kuinka monen hengen huoneet oli tarjolla ja kuinka monessa paikassa ja se teki huonejasta haasteellisen tehtävän. Kaikille kuitenkin löytyi vuodepaikka.

Sunnuntaina keräsimme seurueemme majoituspaikoista ja ajoimme Hiitolaan.

Hiljennymme Hiitolan kirkon kellojen soidessa laske-malla kukat kellotapulin portaille. Puheen piti SirkkaLiisa Nylander ja nuoret kukkien laskijat olivat Heidi Andersson ja Eemeli Koivisto. Lauloimme yhdessä suvivirren.

Laskimme myös kukat Hiitolaan jääneiden sankarivainajien muistomerkille. Eeva Liikanen puhui ja kukat laski Sirkka Salmi. Yhteislaulun oli virsi 'Oi kuningasten kuningas'.

Söimme retkievää kirkkotarhan vierellä ja nautimme Kauko Veijalaisen kunniaksi hänen tarjoamansa kuohuviinit - Kaukokohan on yhdistyksemme edellinen puheenjohtaja ja täytti sopivasti pyöreitä vuosia hutikuussa.

Ennen Hiitolan kiertomatkaa saimme oppaaksi Raijan - Hiitolan kirjaston hoitajan. Hän esitteli meille kirjaston ja tekemäänsä Hiitolan historiaa kuvaavia taltiointeja vuodesta 1939 lähtien.

Kirjastolta lähdön jälkeen meille kertoivat mm. Reino Huittinen, SirkkaLiisa Nylander ja mitä historiaa liittyy näkemyksiimme maisemiin. Sunnuntai-illalla paistoimme räiskäleitä ja vietimme yhdessä iltaa Raholassa.

Maanantai oli varattu kokopäivän Hiitolan retkelle. Ennen jakaantumistamme kyläkunnittain seurueiksi ja tutustuksemme omiin 'juuriimme'. Saimme vielä tietoiskuja Hiitolasta mm. Kauko Veijalaisen suusta. Löydettävämme juurimme palasimme asemansuudulle ja valtaosa matkalaisista

kiipesi Linnavuorelle ihailemaan sieltä avautuvaa maisemaa. Sen jälkeen palasimme yöpaikkaan Kurkijolle valmistautumaan kotimatkaan. Retkipäivästä matkan järjestäjät saivat runsaasti positiivista palautetta.

Tiistaina matkasimme takaisin kotiin.

Lokakuun 11. päivä Karjalatalon Sortavala-salissa kello 13:00 alkaen tapasimme Terveisii kotiseutumatkalta -tapahtumassa. Vapaamuotoisessa tilaisuudessa muistelimme kesän matkaa, katselimme valokuvia ja nautimme kahvit. Mukana oli sekä kesän matkalla mukana olleita ja myös heitä, jotka ovat käyneet Hiitolassa muilla matkoilla tai oli vielä suunnittelemassa matkaa sinne. Tilaisuudessa Marja Toivonen luki kesän matkalta Sirkku Hamusen kertomuksen 'Matka mummolaan', jossa hän kuvasi Roivaisten kahden sukupolven retkeä Pukinniemeen - kotiin ja mummolaan. Läsä oli yli 30 henkeä.

Joulujuhlat pidettiin Karjalatalon Yläsalissa 14.12. kello 13:00 alkaen. Järjestelyt tehtiin sujuvassa yhteistyössä Kirvu kerhon ja Kaukolan kulttuuripiirin kanssa. Lämminhenkinen ohjelma rakentui seuraavasti: Juontajan oli Kaisu livonen, Erkki Räikkönen toivotti tervetulleeksi, Ruuskan tyttäret lauloivat ja soittivat, Eeva Liikanen kertoi joulupakinan, Veijo Lankinen säästi yhteislaulut ja soitti myös kahvitauon päätteeksi joululaulukimaran. Lausuntaa esittivät Hilkka Packale'n ja Margit Räsänen. Väliajalla nautittiin piirakoita, kotona leivottuja pipareita ja joulutorttuja kahvin kera. Ohjelman päätteeksi pidettiin arpajaiset ja taaskin runsaasta voit-topöydästä vastasi lukuisat yhdistyksemme kuten myös muiden järjestävien yhdistysten lahjoituksia tehneet jäsenet. Kiitos. Joulujuhlissa mukana oli 49 osallistujaa.

Joulujuhlien talkooryhmä (hiitolaisia, kirvulaisia ja kaukolalaisia) kokoontui kaksi kertaa tarinailtojen yhteydessä.

Myllypuron kirkossa lauloimme joululauluja Veijo Lankisen johdolla maanantaina 16.12 kello 18:00 alkaen. Tilaisuudessa solistina olivat Eva Kasvio laulu ja Hannu Jylö harmonikka. Yhdistys tarjosi (vapaaehtoista maksua vastaan) tilaisuuden päätteeksi joulukahvit piirakan, joulupullan ja kakun kera. Läsä oli lähes viisikymmentä henkeä.

Vuoden aikana lähetettiin kolme jäsenkirjettä.

Kauko Veijalainen on järjestänyt vuoden 2003 aikana Mikkelin Karjalaiset ry:n puitteissa Kaksi tilaisuutta aiheina: Hiitolan pitäjiesittely ja Nojatuolimatka Kaukoitään dia-esitys.

Hiitola Säätiö

Eeva Liikanen ja SirkkaLiisa Nylander toimivat Hiitola Säätiön valtuuskunnassa.

Silokallion leirikeskuksessa Hiitola Säätiön varttuneen väen virkistysleirin vetäjänä 12.-17.5 toimi Marja Toivonen.

Hiitolan pitäjäjuhlat olivat Porissa 2.-3.8. Juhlissa oli mukana useampikin yhdistyksemme jäsen.

Pitäjäjuhlien yhteyteen oli Hiitola Säätiön toimesta kutsuttu yhteispalaveriin Hiitola Säätiön, Hiitolan Pitäjäsela ja Hiitolaiset ry:n edustajat. Yhdistyksestämme mukana olivat Eeva Liikanen, SirkkaLiisa Nylander, Kirsti Seppälä ja Margit Räsänen.

Karjalan Liiton tapahtumiin on osallistuttu seuraavasti.

Osallistuttiin Karjalaisiin kesäjuhliin Jyväskylässä 14.-16.6.2003

Seminaarit: 25.4.2003 Viipurin ja Karjalan kannaksen matkat - SirkkaLiisa Nylander ja Eeva Liikanen

26.4.2003 Pietarin vaikutus - SirkkaLiisa Nylander ja Eeva Liikanen

18.11.2003 Pitäjäpäivät - SirkkaLiisa Nylander ja Marja Toivonen

23.11.2003 Toiminnan suunnittelu - Eeva Liikanen ja Marja Toivonen

Lisäksi Marja Toivonen on

osallistunut Karjalan Liiton käynnistämän aluevastaavatoiminnan tilaisuuksiin seuraavasti:

27.1.2003 Alkuevääät palaveri

17.2.2003 Aluevastaava/yhdyshenkilöpalaveri

4.11.2003 Tapaaminen aluevastaavat ja piirin toimihenkilöt

5.-6.11.2003 Seminaari: Onnistunut tapahtuma

Marja Toivonen toimii karjalaisen kulttuuri- ja järjestötoiminnan yhteyshenkilönä Uudenmaan piirin alueella.

Muistamiset

Yhdistys on muistanut onnitelu- ja osanotto adresseilla sekä kukkamuistamisilla useammalle yhdistyksen jäsenelle.

Joulutervehdykset jäsenille ja yhteistyökumppaneille on julkaistu Karjala- ja Kurkijokelainen -lehdessä.

Jäsenistö ja talous

Jäsenmäärä vuoden 2003 lopussa oli 134. Kunniajäseniä on yksi ja ainsijäseniä on 35.

Yhdistyksen jäsenet asuvat lähes 30 eri kunnan alueella. Ikärakenne jäsenistössä on seuraava 65 täyttäneitä noin 46 % 40 -64 täyttäneitä noin 40 % ja loput noin 14 % alle 40 ikäisiä.

Vuoden 2003 aikana poissukkuuneita jäseniä olivat Eino Lankinen, Tyyne Hannukainen, Aune Friberg ja Viljo Lattu.

Uusia jäseniä vuoden 2003 aikana on liittynyt: Kaisa Nieminen (Helsinki), Kristiina Hakarauta (Helsinki), Karetta Ristola (Helsinki), Liisa Jokinen (Rovaniemi), Maijeli Liikanen-Perkiö (Helsinki), Anja Vilkmän (Helsinki), Inez Valtonen (Helsinki), Armi Viinanen (Kellokoski), Niina Hämmäläinen (Luxemburg), Ritva Peltola (Porvoo), Viljo Lattu (Espoo), Eija Halla (Hirvihaara), Anna-Maija Salakka (Järvenpää), Sinikka Vepsä (Helsinki), Sinikka Tontti (Helsinki), Kari Tontti(Helsinki), Petri Väinölä (Tampere) ja Juha Pirkkanen (Tyrvää).

JATKOA SIVULTA 1

ja antoi käskyn , että oli lähdettävä pikapuoliin yhteiskuljetuspaikalle Sipolaisen ryhmään. Lähdimme mummon kanssa sinne. Mentiin kuorma-autolla Elisenvaaran asemalle, kohti Isokyrön asemaa. Matkasta en muista mitään, vain tulolle pienen pienoiseen mökkiin (4x4m). Siinä oma koti. Äitini tultua perässä jonkin päivän kuluttua tavaroineen, hevosineen, pääsimme erään talon renkitupaan asumaan. Pian evakomatkan jälkeen sain uuden velipojan, jonka nimeksi tuli Pentti.

Onnellinen lapsuusmuistosi?

Onnellisimpia lapsuusmuistoja lienee ollut, kun lähdimme Saaren pitäjään enolaan kauniina kesäämuna, anivarhain. Ensin linjurilla Loimaalle, sieltä

junalla Riihimäelle, jossa vaihto idän pikajunaan. Aamulla olimme Parikkalan asemalla, jossa eno oli vastassa. Linjurilla mentiin loppumatka yhdessä.

Mitä ajattelet Karjalakysymyksestä?

Tämä on tosi vaikea kysymys, jota ei vielä kukaan ole osannut ratkaista. Pyydän heti anteeksi, sillä tiedän mielipiteilläni kolhivani monien periaatteita. Olen nimittäin sitä mieltä, että tämä asia palautuksesta voitaisiin haudata pois päiväjärjestyksestä. Perustelen asiaa kolmesta näkökulmasta: 1. Suomi ei tarvitse peltomaata lisää. Nykyiset viljelijät pähkäilevät mitä tehdä jo olevilla pelloilla, joita on hoidettu hyvin ja isänmaan rakkautella. Karjalan pellot ovat olleet joutomaita useita vuosikymmeniä. 2. Karjalassa on upeita metsiä paljon. Näin on. Tämä lienee

ainoa taloudellisesti kannattava asia. Kenelle metsät menisivät, valtiolle, suurille kansainvälisille metsäyhtiöille? Näiden tuotto siirrettäisiin halpamaihin, koska tämä trendi on kaikilla teollisuuden aloilla yhä kiihtyvällä vauhdilla. Ainut ala, joka ehkä saisi pikkupalan tästä isosta kakasta olisi kourallinen työntekijöitä paperi- ja kartonkitehtaissa. Amerikan Dollarin tämän hetkiselällä hinnalla ei koko hommasta jää juuri mitään kotimaahan. Oman hyötynsä voisi saada kuljetus, puuthan pitää kuljettaa metsistä tehtaalle. Kolmas ja pahin asia: nykyinen paikallinen väestö. Heistä on suuri osa syntynyt Karjalassa ja se on heidän kotimaansa. Karjalaan avattavalla Kelan luukulla olisi pikapuoliin 300 000 kansalaista, jotka tarvitsevat rahaa, asuntoja, terveydenhuoltoa ja muuta sosi-

aaliturvaa. Mistä rahat? Suurten ikäluokkien eläkkeelle siirtyminen puhuttaa päättäjiä lähes päivittäin. Tilanne näin ollen olisi täysin kestävä! Yksi asia, jota kannatan lämpimästi ovat vireillä olevat vuokraus- ja maanostoasiat. Tosi-asiahan on, että Venäjän maat eivät ole myytävänä, ehkä vuokrattavissa. Toivon, että kyseiset vuokrahakijat saisivat oikeuden entisille mailleen. Se olisi monille suurien toiveitten täyttymys. Nämä suomalaiset menevät sinne omalla vastuullaan ja tietävät mitä ehkä tuleman pitää.

Miten olet kokenut oman karjalaisuutesi? Miten se on vaikuttanut elämääsi?

Olen Karjalan heimon jäsen ja olen juuristani ylpeä. En ole joutunut elämäni missään vaiheessa sen vuoksi syrjityksi.

Mitkä ovat tärkeimmät asiat elämässäsi?

Tärkein asia elämässäni on terveyden säilyminen itselläni ja läheisilläni. Siitä riippuu lähes kaikki.

Miten olet siirtänyt perinteitä seuraaville polville?

Olen viljellyt vanhoja sanontoja, mummolta kuulemiani, aina vuoden-aikojen vaihtuessa. Olen painottanut rehellisyyttä, perännyt ”tee työsi hyvin” periaatetta.

Miten sinun mielestäsi perinteitä pitäisi säilyttää?

Alkuperäisenä ja aitona, niin kuin ajattelet sen aina olleen.

Mitä mieltä olet Kurkijokelainen-lehdestä? Mitä muutoksia siihen ehdottaisit, tai juttuaiheita, joista haluaisit lehdestä lukea?

Sen toimittamista pitää jatkaa ehdottomasti. Mukaan pitää saada puolikurkijokelaiset, tarkoitan puolisoita ja lastenlapsia. Myös heissä perinne jatkuu. Kannatan entistä Kurkijokelaisen ilmettä.

Minkälaisia tulevaisuuden suunnitelmia/haaveita Sinulla on? Kenelle haluat lähettää terveisiä?

Terveiset kaikille lukijoille, varsinkin Vampulan tutuille!

Kenet haastat seuraavaksi haastateltavaksi ja miksi?

Haasteeni lähetän serkkuleni Juhani Savolaiselle Poriin. Juhani ja hänen vaimonsa Marja olivat vuonna 2002 kanssamme Karjalan kotiseutumatkalla .

Punnan ja Hirvosen talon paikalla sijaitsee nykyisin navetta.

Me seisomme Punnan talon kohdalla, keskellä navettaa.

Kalevalan päivä

Suomalaisen kulttuurin päivä 28.2.

“Mieleni minun tekevi, aivoni ajattelevi, lähteäni laulamahan, saa’ani sanelemahan...”

Näin alkaa Elias Lönnrotin kokoama Kalevala. Ensimmäinen osa, eli Vanha Kalevala, valmistui v. 1835.

Sen esipuhe on allekirjoitettu 28.2. Siitä juontaa Kalevalan päivän ajankoh-ta.

Kiinnostus vanhoja suomalaisia runoja kohtaan oli tunnettu jo pitkään ennen Lönnrotia. 1500-luvulla mm. Mikael Agricola puhuu Väinämöisen tekemistä virsistä.

Runot siirtyivät suullisena perintönä sukupolvelta toiselle, ja jokainen runonlaulaja jätti niihin omat jälkensä. Pirteissä esitetty ja tietoisesti opeteltu runous on ollut paitsi ajanvietettä, myös muinaisuskomuksiin liittyvää runoutta.

1500-luvulla ei kuitenkaan riittävästi arvostettu

tätä suomalaisten henkistä perintöä. Mutta 1700-luvulla kiinnostus alkoi herätä muun Euroopan esimerkin mukaan, ja tutkijat keräsivät eri tahoilla kansanrunoutta.

Lönnrot tutustuu muinaisrunoihin

Lönnrot sai vaikutteita Uudenkaarlepyyn piirilääkäri Z. Topeliukselta, joka oli satousetä Topeliuksen isä, opettajaltaan R.v. Beckeriltä ja ennenkaikkea prof. J. Törngreniltä, jonka perheessä, Laukonkartanossa hän oli kotiopettajana 1827-28.

Lönnrot toimi Kajaanissa lääkärinä, mutta harasti myös kansanrunoutta. Hän teki vuosina 1828-1845 useita runonkeruumatkoja mm. Hämeeseen, Pohjois-Karjalaan, Savoan, Suomussalmelle ja Vienaan. Matkaa kertyi jalkaisin noin 20000 kilometriä. Hän sai tuohikonttiinsa noin 65000 kalevalanmittaista säettä

sekä lisäksi satuja, arvoituksia ja sananlaskuja. Melkoinen urakka kulkea yli vaarojen, metsien, salojen ja järvien savupirtistä toiseen etsimässä runonlaulajia. Toisaalta melkoinen saavutus myös runonlaulajilta muistaa tuhansia runoja ulkoa ja esittää niitä laulaen. On siinä pitänyt

olla vauhtia Lönnrotin sulkakynälläkin hänen kirjoittaessaan niitä muistiin samalla, kun on kuunnellut.

Kalevalan 2. painos ns. Uusi Kalevala, joka on sama kuin nykyisin käytössä oleva, ilmestyi v. 1849.

Millainen Kalevala on

Se alkaa maailman luomisesta ja Väinämöisen synnystä ja päättyy Väinämöisen lähtöön. Kalevalassa on 22795 säettä jaettuna 50 runoon. Yhtenäisenä juonena on Kalevalan ja Pohjolan välillä käyty taistelu Sammon omistamisesta. Keskushenkilönä on vanha ja viisas Väinämöinen, muut henkilöt ovat; kerskaileva Joukahainen, taivaan kannen ja Sammon takonut seppä Ilmarinen, naishahmoina herkkä Aino ja Pohjolan noitamainen emäntä, Louhi. Lisäksi mm. hurmurisoturi Lemminkäinen ja kironalainen Kullervo.

Kalevala kuuluu maailmankirjallisuuden suuriin eepoksiin. Siinä on tunnelmarunoutta, maalauksellisuutta ja sanoman musikaalisuutta. Se on myös kansanomaisen ja arkisista töistä kertova kansalliseepos.

Kalevalan merkitys

Enemmän kuin mikään

sivistyksellinen tekijä on juuri Kalevala ohjannut suomenkielen viljelyn, kansallisen tutkimuksen ja taiteen niille urille, mitä ne tänä päivänä ovat. Niin siitä on muodostunut henkisen itsenäisyytemme kulmakivi.

Erilaisina käänöksinä ja eri tavoin kuvitettuna Kalevala on ilmestynyt kymmenille eri kielille.

Kalevalanpäivä on kunnianosoitus kansalliseepoksemme olemassaololle ja koko suomalaiselle kulttuurille. Päivää on vietetty vakiintuneesti vuodesta 1909 lähtien. Kalevalaa on juhlistu ulkomaillakin aina Indonesiia ja Zimbabwea myöten paikallisten Suomen suurlähetystöjen järjestämin näyttelyin ja juhlin. Näin on haluttu muistuttaa, että Kalevala on osa koko maailman yhteistä eeposperinnettä.

Raili Poutanen eepos = laaja (runomitt.) kertova teos
Lähteet: Fokus, Suuri perinnekirja

Äitini Katri Poutasen muistelmien 3. osa

Vihdoinkin oman katon alle

Isossakyrössä asuimme Ikolankylässä olevan Huh-talan talon vinttikamari-sa. Se oli tyypillinen poh-jalainen kaksikerroksinen maalaistalo. Vinttikama-riin johti erittäin jyrkät portaat, kynnyks oli korkea ja huone matala. Huonees-sa oli oma hella.

Talonisäntä, Juho Huh-tala, oli kylän räätäli. Sanni-emäntä taas hiljai-nen ja ahkera, joka hoiti, siihen aikaan isona pidetyn 200 kanan kanala. Lisäk-si talossa oli 10 vuotias kasvatuspoika, Martti.

Elämää Huhtalan talossa

Meidän karjalle tehtiin tilat kanalan nurkkaan. Rehusta oli huutava puute. Heiniä etsittiin ympäri pi-täjää. Välillä haimme Il-majoelta asti olkikasojen pohjia. Välillä taas syötet-tiin sellua, eräänlaista puukuitua.

Ihmisten ruokapuoli oli paremmin. Mikko oli tuo-nut mukanaan hevoskuor-mallisen vehnää ja ruista, mitkä jauhettiin läheisessä myllyssä. Kansanhuollon luvalla mylly pyöri yötä päivää ja välillä luvatta-kin.

Maan tavan mukaan mustan pörssin kauppa kukoisti myös Isossakyrös-sä. Jauhoilla, voilla ja lihal-la sai vaihdossa mm. kan-gasta ja kahvia.

Kieliongelmat olivat

joka viikkoisia. Isäntä pu-hui aitoa pohjalaista, mi-hin oli sekoittunut ruotsin-kielen voittoisia murresa-noja. Mikko taas puhui karjalaisittain. Niinpä yh-teisymmärrys joutui välillä kovalle koetukselle. Muu-taman päivän mökötyksen ja selittelyjen jälkeen pa-lattiin normaaliin päiväjär-jestykseen.

Kerran hevonen sairas-tui. Se vietiin kirkolle eläinlääkäriin, joka tieten-kin oli ruotsinkielinen. Mikko selitti ja selitti hevo-sen vaivoja, mihin lääkäri: “Ei ymmärdä, ei ymmär-dä...” Silloin Mikolta paloi päreet, hän otti hevosen ja tuli kotiin. Aikanaan hevo-nenkin parani kotikon-stein.

Isossakyrössä oli koko

ajan tunne, että pian täältä muutetaan. Huhtikuussa 1945 lähdettiin Vampu-laan, mistä meille oli luvat-tu maatila.

Vampulassa

Saavuimme Vampu-laan, saman talon pieneen kamariin, mistä olimme lähteneet kolme vuotta ai-kaisemmin.

Hankimme pienen Kastor-hellan, missä oli myös leivinuuni ja vesisäi-liö. Toiset nukkuivat yönsä sängyissä, mutta Erkille tehtiin vuode pöydän alle.

Näin huoneen lattiatila tuli todella tarkkaan käytettyä.

Lehmät olivat talon vanhassa sikalassa ja hevo-selle tehtiin koppi halkoli-terin nurkkaan. Kesällä karjalle saatiin vesi lähei-

sestä ojasta, vampulalaisit-tain prunnista. Talvella se haettiin yli 1/2 km:n pääs-sä olevasta lähteestä.

Ruokavesi saatiin aluksi talon kaivosta, kunnes se eräänä aamuna oli lukittu. Paikallisen poliisin ja pit-källisen neuvottelun tulok-sena se avattiin, mutta jon-kin ajan kuluttua se oli taas lukossa. Jälleen Mikon päreet paloivat. Hän otti rautakangen, rikkoi lukon ja heitti sen katolle. - Tä-män jälkeen haettiin kaik-ki vesi lähteestä.

Talossa oli myös sauna, mutta meillä ei ollut sen käyttöoikeutta. Säällä kuin

säällä pakattiin perhe he-vosen kyytiin ja ajettiin ys-tävällisten naapureiden luo saunomaan.

Ameriikan paketteja

Mikon Matti-veli oli jos-kus 30-luvulla mennyt Amerikkaan. Kun puute oli pahimmillaan, hän lä-hetti meille paketteja, mit-kä toivat tervetullutta vaihtelua. Paketeissa oli yleensä kangasta, riisiä, kuivattuja hedelmiä ja en-nen kaikkea kahvia. Tieto sen tulosta levisi pian naa-pureihin, emäntiä poikkesi kylään ja mummo keitti heille oikein “Ameriikan

koffit”.

Tavarat oli paketoitu laatikoihin, mitkä oli vuo-rattu kangassäkeillä. Kos-ka kankaista oli puutetta, tein säkeistä Erkille alus-vaatteita. Kuinka olla-kaan, niin kerran jäi hou-sun takamuksiin Amerii-kan postilaitoksen leima: “Ontario of Canada.”

Oman katon alle

Saimme 12 ha:n maati-lan, missä oli vanha lato. Heti talven tultua alettiin kaataa rakennuspuita. Na-vetan hirret veistettiin pai-kan päällä. Keväällä alkoi-vat rakennustyöt. Raken-nuksen päähän tehtiin na-vetta, keskelle pari asuin-huonetta ja toiseen päähän liiteri.

Rakennustarvikkeista oli ankara pula. Sementtiä saatiin muutama säkki, jo-ten valuun käytettiin run-saasti kiviä. Toinen suuri ongelma olivat rautanau-lat. Pärekaton teko joudut-tiin välillä keskeyttämään, kun ei saatu nauloja. Sisä-tiloihin päästiin laittamaan sähköt vasta sitten, kun naapurista oli saatu lainat-tua 60 kpl rautanauloja.

Syyskuussa 1946 pää-simme vihdoiin muutta-maan. Näin evakkomatka päättyi oman katon alle.

Erkki Poutanen

Poutasen Anni-mummo pellavia kehräämässä.

Mikko uutispeltoa kylvämässä v. 1962.

Tervetuloa Perjant aikahville

Perjantaina 27. helmikuuta klo 10–14. Lahja Anttalainen ja Elvi Miikkulainen tarjoavat piiraita, pullaa ja makoista kahvia. Esillä myös Elvin upeita perinnekeksitöitä.

Kurkijokelaisen toimisto on avoinna aina tiistaisin ja perjantaisin klo 9-14 eli paikallisesti katsoen toripäivinä.

TERVETULOA KURKIJOKELAISEEN, VESIKOSKENKATU 13 AS 21, SISÄÄNKÄYNTI PORTTIKONGISTA.

Kurkijokelainen

Samalla voi lukea karjalais-aiheisia lehtiä, tutustua myyntituottei-siimme, ja tavata tuttuja, tietenkin. Siinä samassa tietysti asiakin hoituvat luonnikkaasti ja kuulemme mielellämme mielipiteesi lehdestä ja ideasi toiminnasta tai vaikka myytävistä tuotteista.

Talviloma

Hiihto- tai talvilomat miksi lomia sitten kutsutaankaan, ovat parastaikaa täydessä vauhdissa. Mikä parasta, on luntakin tänätalvena ihan hiihtämiseen asti. Itseni lasken kuuluvani siihen ihmisryhmään, joka pitää hiihtotaitoa lähes "kansalaisvelvollisuutena" se on ei vain hauskaa, vaan monasti ihan tarpeellisenkin taito.

Sama pätee kesällä uinnin opettelemiseehkin. Meillä tuhansien järvien maassa lienee vettä lähellä jokaisen opetella uinnin jalo taito. En tarkoita niinkään kilpailumielessä, mutta omaksi ilokseen ja hyödykseen. Kilpamielellä hiihtäjät ja uimarit ovat asia erikseen, se vaatii tavoitteiden saavuttamiseksi osaamisen lisäksi kovaa ponnistelua ja kestävyyttä. Mutta tämä "sunnuntaihiihtäminen tai uiminen" on pienin kustannuksin saavutettavissa ja ilman pakollisia aikatauluja tai ruokavaliotta.

Luistelun myöskin lasken kuuluvan talven riemuihin, joskaan en pidä sitä yhtä tärkeänä ja hyödyllisinä osata, kuin edellä mainitsemani lajit. Moni on pelastanut henkensä hiihto- ja uimataitoisena. Ei tule mieleeni olisiko joku luistelijä pelastunut luistelemalla, voi ollakkin? Muutenhan luistelu on äärimmäisen hieno ja hauska urheilumuoto. Maa-seudun lapsillakin on talvisin mahdollista luistella Iltekora-doillall vaikka peltojen keskellä jos jäähallit ovat tavoittamattomissa?

Omassa lapsuudessani olivat sukset "osana elämästäni". Pitkän talvikauden koulumatkat taittuivat hiihtäen, kuten kaikilla oppilailla. Vaikka joillakin osi matka ollut lyhyt, oli

Pinja Koppi ja Amanda Vesderlund 4-v. tekemässä "piruetteja". Kuva: Aino Koppi.

sukset välitunneilla tarpeelliset. Oppituntien aikoina sukset sauvoinen olivat koulun seinää vasten pystyssä kauliasti kuin sotilaat rivissä. Se oli sitä aikaa, kun koulukyydityksistä ei vielä osattu uneksiakaan. Mitä taas tulee uimiseen, oli meidänperheen viidellä, lapsella uimakouluna savikuoppa savikylpyineen. Vanhin sisko ei osallistunut "harjoituksiimme". Siinä me 5 opimme yhtäaikaa uinnin ja tämän jälkeen pääsimme jo kotilampeen väljempään veteen sukeltamaan.

Luistelukin hoitui lammenjäällä "sahalati luistimin", mutta hauskaa oli. Nyt kun lapsia täytyy oikein kehoittaa liikunnan pariin, lienee se meidän vanhempien tehtävänä. Omassa lapsuudessani ei aikaa vienyt televisiot tai tietokoneet, kuten nykyaikana, meidän aikamme kului ulkona tovereiden kanssa rattaistoasti iltamyöhälle. Vaikka elämmekin uudenlaisessa ajassa, ei saa laiminlyödä ulkoilun tuomaa hyvämieltä. Talvilomien riemuja toivoen

Aino Koppi

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Saamelaiset	6. Minimi
2. n. 500 naista	7. Artukaisten kenttä Turussa
3. Noin sentin	8. 1977
4. Ihmisen Poika	9. Taisto Tammi
5. Maamyyrä	10. 1961

Ensiesittelyssä la 28.2. FordTransit 300 -sarja klo 10 -14

Tervetuloa koeajamaan uusi Transit 300!

Uudessa etuveto Ford**Transit 300** -sarjassa on kaikkea enemmän, tehoa 100 hv ja kanta-vuuttakin yli 1000 kg. Lisäksi autossa vakiona mm. kauko-ohjattava keskuslukitus, ABS, luistonestojärjestelmä, elektroninen jarruvoiman tasain, ajastimella varustettu lisälämmitin.

Ford Transit 300 -mallisto alk.

300S	100 hv	6,5 m ³	27 700
300M	100 hv	9,0 m ³	29 000
300L	100 hv	10,5 m ³	30 000

sis. alv.

FordProtect

FordCredit

Ford

Homma hoidettu

www.ford.fi

Transit 260 S aj, 28 tkm, kahdet pyörät HiAce 2.5 dsl 4 D Lyhyt aj, 52 tkm, 1. omistaja, huoltokirja, radio /cd-soitin, ilmastointi, sumuvalot, airbag, käynn.esto/kaukolukitus, vetokoukku, vanerointi HiAce 2.4 dsl 4 D Pitkä 2-pyörät, radio, huoltokirja, keskuslukko, vetokoukku, vanerointi, sivuikkuna Skoda Felicia 1.9 Dsl LX pakettiauto huoltokirja, kesä/talvipyörät, vetokoukku, lohkolämmitin sis.alv Iveco 35S 13V-3.55T2.8 125 hv automaatti-ilmastointi, vanerointi, vetokoukku Chevy Van 6.5 TD SL Starcraft huoltokirja, 1. omistaja, 2 pyörät, ilmastointi, ym. ym. sis. alv Chevrolet Chevy Van Starcraft 6.5 TD LX kesä/talvipyörät, radio/cd-soitin, vetokoukku, ilmastointi, met väri sis alv Citroen Berlingo 1.9 Dsl p-auto 2 pyörät, radio, huoltokirja, kattokaiteet, vetokoukku, varashälytin	-03 22800 -01 21900 -99 16800 -97 10500 -01 23800 -98 37900 -99 39900 -98 10600	Mitsubishi L200 2.5 TDCi 4 WD puskuri+lisävalot, vetokoukku lohkolämmitin pressu aj, 150 tkm Mitsubishi L200 2.5 TD 4WD GL aj, 98 tkm, cd-soitin, lohkolämmitin, vetokoukku Fiat Ducato 10 1.9 TDi vaneroitu, aj, 78 tkm, sis alv Transit 190L k-auto rek 3+4, tavaratila vaneroitu, keskuslukitus, vakionopeussäädin, sis alv Transit 100 2.5 dsl van aj, 75 tkm Nissan Pickup 2.5 Dsl aj, 63 tkm , 2 pyörät Mazda B2200 Dsl Pickup VW Transporter 1.9 TD van aj, 122 tkm HiAce 2.4 Dsl rekisteröity 1+5 ja p-autoksi VW Carry Dsl Pickup	-97 18500 -00 22700 -01 17500 -97 10800 -98 12900 -99 15400 -89 2900 -97 13900 -91 9900 -84 2500
---	--	---	---

FordTransit

Avoinna arkisin
klo 8.30 - 17.00

Lamminkatu 39 LOIMAA • Puh. (02) 7636 710 • www.mellilanauto.fi

Paremmiin perille

EHT-
liiton
jäsen

Erikoishammasteknikko

MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

KOTISEUTUMATKAT KURKIJOELLE

31.5.-3.6.2004 ja 15-18.7.2004

270 Eur./hlö/PH + var.maksu 5 Eur.

Hinta sis.: Maj. hot. Vierasmaja H2, puolihoi., kuljetus, viis., vak.

Kysy myös muita matkojamme, ryhmille paikkoja myös muille lähtöpäiville.

MATKAKÄKI
Puh. (02) 4865 880

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovalle Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

Varatuomari Jari Heikman
varatuomari Sanna Metsäranta
oik.yo Tiina Tähtinen
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa,
puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäätä Loimaan
Aluesairaala

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA

LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. 7622 950,
Oikokatu 3
Avoinna: ma-pe 10-17.30 la 10-14.00

HAUTAKIVET

Vuodesta 1921
luotettavaa ja yksilöllistä palvelua

LOIMAAN KIVI
PUHELIN (02) 760 511

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Tarjoukset voimassa: perjantaina 27.2.2004

Päivän resepti: helposti, nopeasti ja hyvää!

Kariniemen Marinoidut broilerin fileesuikaleet 280 g (8,89 kg)

249 rasia

Valiojäätelö Vanilja, 1 l 099 pkt

Chick Marinoidut Broilerin koipipalat 600 g (3,25 kg) 195 rasia

Atria Saunapalvikinkku 350 g (7,00 kg) 245 pkt

Appelsiini- tai Omenatäysmehu 1 l (0,50 l) 100 2 prk

SPAR LOIMAA
Kauppias Sami Toivonen
puh. (02) 763 6850
ma - pe 7-21, la 7-18

Ruokakauppa Sinun makuusi

Alko 762 2062

nonstop parturi 040-765 7028

Naistalusta muotia **Loimatar** 762 2848

Kahvila Helmi 762 4432

LOP-Kultapiste 763 2150

Alinutustuotteita naiselle ja lapselle **Oigatar** 762 1413

Ritvan ja Olin Eines-keittiö 76368520

SPAR